

‘Wie zie jij?’ – Aflevering 16

Simone Schoemaker

Ik kwam hem tegen op de Wallen, hij was denk ik rond de twintig en op stap met een groep vrienden. Hij kwam uit Duitsland en vond het wel leuk om mijn vragen te beantwoorden. De groep waar hij mee samen was stond tijdens het interview te lachen op de achtergrond.

Dit was zijn moment; licht aangeschoten, een jointje in zijn hand, een gouden ketting en een spijkerbroek. Hij was er helemaal klaar voor en werd nog enthousiaster toen ik hem vragen over de Wallen ging stellen. Want, zo zei hij, dit gebied was geweldig en prostitutie was prima. De gemeente Amsterdam regelde het goed; de vrouwen die mooi opgesteld stonden achter de ramen zodat hij ze kon zien, de vrijheid om de beste uit te zoeken en het gemak om na afloop weer weg te lopen. Ook op mijn vraag of prostitutie een normaal beroep was reageerde hij positief. Natuurlijk konden vrouwen dit beroep kiezen, ze vonden het vast leuk want anders stonden ze hier niet. Vrijheid blijheid toch? Als een vrouw dit wilde was dat helemaal prima, dan kon hij ervan genieten. Op de achtergrond giechelden een paar meisjes uit zijn groep met hem mee.

Nee, de Wallen waren helemaal super en hij was blij dat ik het hem vroeg. De stemming sloeg om toen ik hem vroeg of hij zijn zusje hier achter het raam zou willen zien. Zijn gezicht betrok onmiddellijk en hij schoot achteruit. Wat ik wel niet dacht? Zijn zusje hier op de Wallen? Dat zou hij nooit accepteren, dat was totaal ondenkbaar. Letterlijk was zijn reactie; *‘Mijn zusje is niet gemaakt om tien mannen per nacht te hebben.’* Van de lollige sfeer was ineens weinig meer over.

Zijn reactie op mijn vraag waarom het dan voor andere vrouwen wel een geschikt beroep zou zijn was veel zeggend: *‘Ik ken die vrouwen niet, zij zijn niet mijn probleem. Prostitutie is een normaal beroep, maar niet voor mijn zusje.’*

Wie zie jij?